

KÖZÉPSZINT

MŰÉRTTELMEZŐ SZÖVEGALKOTÁS: ÖSSZEHASONLÍTÓ ELEMZÉS

Értelmezze az alábbi költeményeket! Vesse össze a két alkotás motívumainak és szerkesztésmódjának sajátosságait: milyen poétikai megoldásokat alkalmazva válaszolnak a költők az őket ért támadásokra? Elemzésében térjen ki arra is, mennyiben tekinti az alkotókra, korszakokra nézve jellemzőnek a két költeményt!

Megoldása 400-800 szó terjedelmű legyen!

<p>Petőfi Sándor: <i>Képzetem</i> *</p> <p>Még mit nem mondanak! Hogy az én képzetem Alant jár, magasra Föl nem röpíthetem. Lent jár a föld színén, Ha úgy tartja kedve, Sőt a föld alá is Van gyakran sülyedve; Mint buvár, sülyed a Mélységek mélyére, A legmélyebb tenger: A szív fenekére. De ha mondom neki: „Szállj a magasra fel!” Felszáll s a légben, mint Pacsirta, énekel. S ha ekkor biztatom: „Még följebb, képzetem!” Vele a sasokat Rendre megkergetem. A sas mind elfárad, De nem fárad ő el, Egy utat kezd a leg- Magasabb felhővel. És a felhőknek sem Társa ő sokáig, Egyenest fölfelé Tör az ég boltjáig, És ha ekkor éppen Napfogyatkozás van: Az elsötétedett Nap mellett elsuhan, Elsuhan mellette,</p>	<p>Arany János: <i>Vágtat a ló...</i> *</p> <p>Vágtat a ló a pusztába', Mint a villám, viszi lába, Ég az ostor szennye testén, A sarkantyú oldalába'. Kénye-kedvén rossz katangok És lapú közt hogy csatangolt, Kikiálták vén gebének, S hámba fogták mint bitangot. - Máskor ugyan jobbnak látták, Most, silány dög, úgy találták; Szánakoztak rajta csúful, S hej, be nehezen sajnálták! "No mi is lesz már belőle? Alig van a csontja, bőre, Lépni sem tud, vagy ha lép is, Inkább hátra, mint előre!" Egy az ostorával csörget, Más teszen rá éles nyerget, Más kalapját rázza és bög, Mint az, aki sáskát kerget. "Co fel, co fel utoljára! Lassan-lassan, szegény pára; Nem gyalázunk, nem böcsmérlünk - <i>Pé</i>nz nekünk a bőröd ára!" De keresztül úton, mesgyén Vágtat a ló, a nemes mén: Oldalában a sarkantyú, Gyáva ostor szennye testén. S itt egy darab, ott egy darab, Itt egy ember, ott egy kalap -</p>
---	--

<p>Egyet pillant rája, S megkerül a napnak Elveszett pompája. És az én képzetem Még ekkor sem pihen, Hanem a legfelső Csillagzaton terem, S ott, hol már megszűnik Az isten világa, Új világot alkot Mindenhatósága - - (1845)</p> <p>* <i>képzetem</i>: képzeletem A költemény Petőfi válasza volt a <i>Honderű</i> támadására. A lap szerkesztője ui. Petőfi elutasított színművével kapcsolatban azt írta: „Az író múzsája, mint legtöbbnyire, nagyon alant repked.” (A <i>Magyar Remekírók</i> sorozatban megjelent kötet jegyzete.)</p>	<p>Fakó szekér - csepü-szerszám - Lovag - kocsis - messze marad. (1852)</p> <p>*Az <i>Összes költemények</i> kézi példányára Arany odajegyezte „A <i>Nagyidai cigányok felületes bírálataira.</i>” (A <i>Magyar Remekírók</i> sorozatban megjelent kötet jegyzete.)</p>
--	---

Szövegek közlések: Petőfi Sándor: *Képzetem*. In.: *Petőfi Sándor össze versei*. Osiris Kiadó, 2001. 374-375.
Arany János: *Vágtat a ló...* In.: *Arany János. Költemények. Fordítások*. Magyar Remekírók. Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest. 229-230.

Értékelési szempontok		Elérhető pontszám	Elért pontszám
Tartalmi minőség		25	
Nyelvi minőség	Szövegszerkezet	5	
	Nyelvi igényesség (stílus, nyelvhelyesség)	10	